

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi D. M. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa D. M.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej

o nakazanie i zapłatę, zakończonej prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 15 października 2004 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2007 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 lipca 2006 r.,

**oddala zażalenie; nie obciąża skarżącej kosztami postępowania
zażaleniowego na rzecz Skarbu Państwa.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 października 2001 r. Sąd Okręgowy w W. zwolnił powódkę od kosztów sądowych częściowo – od opłat sądowych.

Wyrokiem z dnia 15 października 2004 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 5 czerwca 2003 r. oddalającego powództwo.

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniesioną dnia 19 grudnia 2005 r. skargę powódki o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnie wskazanym wyrokiem tego Sądu. Doręczając powódce w dniu 1 marca 2006 r. odpis tego postanowienia, pouczone ją o możliwości zaskarżenia go skargą kasacyjną.

Postanowieniem z dnia 12 maja 2006 r. Sąd Apelacyjny ustanowił dla powódki pełnomocnika z urzędu w postępowaniu zażaleniowym od postanowienia tego Sądu z dnia 20 lutego 2006 r. Pełnomocnikiem wyznaczony został radca prawny P. C., który udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego adw. M. Ł.

W dniu 13 czerwca 2006 r. radcy prawnemu P. C. doręczono odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 20 lutego 2006 r. o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania, natomiast w dniu 27 czerwca 2006 r. odpis tego postanowienia doręczono adw. M. Ł.

W dniu 3 lipca 2006 r. powódka, reprezentowana przez adw. M. Ł., wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 20 lutego 2006 r. o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Zażalenie nie zostało opłacone i zawierało wniosek o zwolnienie od wpisu od zażalenia.

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powódki. Sąd przyjął, że wniesiono je po terminie, który upłynął w dniu 13 czerwca 2006 r. Uznał ponadto, że od zażalenia należało pobrać opłatę podstawową, natomiast nie zostało ono w ogóle opłacone. Skutkowało to odrzuceniem zażalenia na podstawie art. 130² § 3 k.p.c.

W zażaleniu skarżąca zarzuciła naruszenie art. 394 § 2, 130² § 1 i 130¹ § 3 k.p.c. oraz art. 149 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach

cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 394 § 2 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., termin do wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia. Skuteczne doręczenie skarżącej odpisu postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 20 lutego 2006 r. o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nastąpiło dnia 1 marca 2006 r. Należy podkreślić, że na skuteczność doręczenia nie miało wpływu błędne pouczenie powódki o dopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej od tego postanowienia. Okoliczność ta mogła być ewentualnie rozważana przy ocenie winy powódki w uchybieniu terminu do wniesienia zażalenia, gdyby złożyła ona wniosek o przywrócenie tego terminu. Powódka nie wystąpiła jednak z takim wnioskiem w ustawowym terminie. W konsekwencji uznać trzeba, że siedmiodniowy termin do wniesienia zażalenia rozpoczął bieg dnia 1 marca 2006 r., nie zaś – jak przyjął Sąd drugiej instancji – dnia 20 czerwca 2006 r. Termin ten upłynął zatem dnia 8 marca 2006 r. Należy jednocześnie stwierdzić, że przebieg postępowania po doręczeniu powódce odpisu postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania, w tym ustanowienie dla powódki pełnomocnika z urzędu, a następnie ustanowienie pełnomocnika substytucyjnego oraz doręczenie im odpisów postanowienia z dnia 20 lutego 2006 r., nie miał wpływu na termin do wniesienia zażalenia (por. także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1999 r., II CZ 149/99, niepubl., z dnia 5 czerwca 2001 r., IV CZ 53/01, niepubl., i z dnia 19 maja 2005 r., V CZ 47/05, niepubl.).

Zażalenie odrzucone zaskarżonym postanowieniem zostało wniesione dnia 3 lipca 2006 r., a zatem po prawie czterech miesiącach od upływu terminu do jego wniesienia, co skutkować musiało jego odrzuceniem. Zaskarżone postanowienie odpowiada zatem prawu, mimo częściowo błędnego uzasadnienia.

W tej sytuacji nie ma potrzeby procesowej dokonywania oceny zarzutów skarżącego kwestionujących prawidłowość zastosowania przez Sąd drugiej instancji art. 130² § 3 k.p.c.

Z podanych względów, na podstawie art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy oddalił zażalenie. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 w zw. z art. 99, 391 § 1, 398²¹ i 394¹ § 3 k.p.c.